

Nás však zajímá § 4 cit. nař., jenž se dotýká dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti slovy:

„Ustanovení § 2 věty první platí i pro obecní dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí. Je-li obecná hodnota nově nabyvaných nemovitostí větší, než náhrada za nemovitosti odstoupené, snižuje se tato dávka úměrně na částku, odpovídající poměru obecné hodnoty nově nabyvaných nemovitostí k náhradě za nemovitosti odstoupené.“

Úleva od dávky jest tedy dvojí:

1. *Úplné osvobození*, je-li obecná hodnota (zcizovací) nemovitostí nově nabytých menší nebo nejvýše stejná, jako náhrada za nemovitosti odstoupené podle zák. č. 63/35.

2. *Poměrné osvobození*, je-li obecná hodnota (zcizovací) při novém převodu vyšší, než náhrada za odstoupení nemovitostí podle zák. č. 63/35. Dávka se snižuje podle zásady úměry přímé, jak vyplývá z příkladu:

Expropriační náhrada podle zák. č. 63/35 činí 100.000.— K, zcizovací hodnota při novém převodu 250.000.— K, nabývací cena u těchto nemovitostí ke dni 10. I. 1923 pak 120.000.— K.

Nab. cena 10. I. 1923	120.000.— K
10%	12.000.— „
celkem	132.000.— K
zciz. hodn. 20. II. 41 (resp. 20. VI. 39)	250.000.— K
hrubý přírůstek	118.000.— K
5% srážka § 11/III	6.600.— „
zbývá dávce podrobený přírůstek . . .	111.400.— K
dávka 18% (při přírůstku 89%)	20.052.— „
10% srážka § 12/IV.	2.005'20 „
dávka	18.046'80 K

Úměra přímá:

$$18.046 \text{ K } 80 \text{ h} :$$

$$x = 18.046'80 \times 100.000'—$$

$$x = \frac{250.000'— : 100.000'— K}{250.000'— K} = 7.218 \text{ K } 72 \text{ h.}$$

Dávka se tedy úměrně snížila na částku 7.218 K 72 h.

Zákonodárce užívá terminologie „osvobozeny“ od převodního poplatku a od dávky z přírůstku hodnoty, *půjde tedy o nový důvod věcného osvobození* (§ 3 d. prav.), nikoliv o důvod nepodrobení dávce (§ 4 d. pr.).

Nasvědčuje tomu i ustanovení § 4/II. cit. nař., že k osvobození nepřihlíží vyměřovací úřad z moci úřední, nýbrž jen na žádost strany, podanou během řízení vyměřovacího nebo nejpozději ve lhůtě rekursní.*) Zemský výbor může přiznati výhodu i převodu nastalému před účinností tohoto nařízení (3. II. 1941), a to patrně individuálním (konkrétním) správním aktem.

Žádost za úlevu je třeba instruovati *průkazem* § 4/II. a § 3/I. cit. nař., že k převodu nemovitosti

*) Legitimován k žádosti bude zcizitel, neboť jest stranou v řízení vyměřovacím (judik. N. s. s.) a odpovídá nabyvateli převzatému omluvně dávku (judik. N. s.).

(novému) došlo jen z důvodů (dřívějšího) odstoupení nemovitosti pro účely branné moci (přesněji: pro účely obrany státu) podle zák. č. 63/35 Sb. n.

Je-li k vydání průkazu tohoto povolán místně příslušný Oberlandrat i při oněch odstúpech, jež se staly do 15. III. 1939, jest sporno. Nařízení samo otázku tu vůbec neupravuje.

Jsem názoru, že průkaz vydaný úřady příslušnými před 15. III. 1939 bude zcela stačiti na průkaz § 3 cit. vl. n., neboť Říše převzala úkoly zák. č. 63/35 až tímto dnem.

ZE DNE

Přeložení. Ministr spravedlnosti přeložil notáře Dr. Josefa Freitingera z Rakovníka do Prahy II.

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství JUDr. Ladislava Čabana notářem v Ledči nad Sázavou.

Dne 9. března t. r. dožil se sedmdesáti let **JUDr. Jaroslav Čapek**, notář v Praze. Svou notářskou praxi začal v Praze na Smíchově u notáře a předsedy pražské notářské komory Dr. Andresa, maje za sebou již delší soudní a advokátní praxi. V listopadu r. 1907 jmenován byl notářem s úředním sídlem ve Velvarech, pak působil v Kralupech n. Vlt. a na Kladně. Od roku 1920 usadil se v Praze II., Vodičkova 33, kde působí nepřetržitě až do dnešního dne. Záhy se ukázalo, že nově nastoupené pražské notářství musí vybudovati zcela od začátku. Přes tyto počáteční obtíže stal se Dr. Čapek brzy známým a vyhledávaným notářem ve vnitřní Praze. K tomuto úspěchu dopomohly mu jeho společenské vlastnosti a vzácné porozumění pro potřeby praktického života, které mu zjednávaly oblibu v širokých vrstvách obecnstva. Jest o něm známo, že pro svoji znalost sporné agendy právní bývá brán na poradě v nejrůznějších a notářství i velmi vzdálených právních věcech. Tyto přednosti získaly Dr. Čapkovi rozsáhlé známosti a dobrou pověst zvláště v kruzích bankovních a průmyslových na prospěch celého stavu notářského. Oceňujeme-li nyní u příležitosti tohoto vzácného životního jubilea notářskou činnost Dr. Čapka, můžeme právem říci, že jubilant soustřeďuje ve své osobě všechny přednosti, které velkoměstská agenda od notáře vyžaduje. K jeho četným přátelům připojujeme se i my s upřímným přáním pevného zdraví a spokojenosti do dalších let. Dr. B. J.

President Dr. Ponc předsedou **Ústředí českých právníků.** Na valné hromadě dne 24. ledna 1931 byl jednomyslně zvolen president Notářské komory pražské p. Dr. Jaroslav Ponc, notář v Praze-Žižkově, předsedou Ústředí českých právníků. Skutečnost tato je významná ve dvojím směru. Především jest zde po prvé prolomena zásada, že předsedou Ústředí jest universitní profesor právnické fakulty, jimiž byli oba dřívější páni předsedové. Nadto při opuštění této zásady padla první volba právě na příslušníka stavu notářského jako orgánu právní bezpečnosti a pořádku.

Jest ovšem nesporno, že při této volbě rozhodovaly hlavně ohledy na osobnost pana presidenta Dr. Ponce, jehož rozsařnost je celé naší právnické obci zárukou, že v dnešní pohnuté době povede naši největší právnickou korporaci co nejlépe. Nicméně jest tato volba vyznamenáním a poctou nejen pro našeho milého pana komorního presidenta, nýbrž i pro celý náš notářský stav. Vyslovujeme proto panu presidentu Dr. Poncovi u příležitosti této významné události vděčnost všech našich příslušníků a přání, aby se mu cíl, který si sám při přijetí této volby vytkl, plně zdařil k prospěchu veškerého našeho právnictva.

Z Ústředí českých právníků. Po zvolení pana presidenta notářské komory pražské JUDr. Jaroslava Ponce předsedou Ústředí českých právníků, o kterém referujeme výše, se konala dne 11. února 1941 schůze představenstva, na které byli zvoleni jednomyslně dalšími místopředsedy pan ministr spravedlnosti a náměstek předsedy vlády JUDr. Jaroslav Krejčí a p. JUDr. Anděla Kozáková, notář v Praze; jednatelem byl

zvolen JUDr. Václav Vlk, soudní rada krajského soudu trestního v Praze.

Předsednictvo Ústředí tvoří nyní tudíž: předseda president notářské komory pražské p. JUDr. Jaroslav Ponec, místopředsedové p. ministr sociální a zdravotní správy JUDr. Vlad. Klumpar, p. ministr spravedlnosti a náměstek předsedy vlády JUDr. Jaroslav Krejčí, p. ministr m. sl. JUDr. Vlast. Šádek, p. náměstek vrch. prokurátora v Praze JUDr. Stanislav Čáslavský, p. president advokátní komory JUDr. Theodor Kopecký, p. odbor. přednosta ministerstva dopravy JUDr. Otakar Kučera, a pí. notářka JUDr. Anděla Kozáková, dále jednatel p. JUDr. Václav Vlk, soudní rada a pokladník p. JUDr. Bedřich Novák, advokát v Praze.

Z tohoto vrchnějšího složení předsednictva Ústředí je zřejmo, že se této vrcholné organizaci českého právníctva podařilo soustředit v sobě pracovníky, jejichž stavovský i veřejný význam jest slibnou prognosou pro příští výsledky jejího pracovního programu.

Delegace Ústředí, vedená předsedou p. presidentem JUDr. Jaroslavem Poncem, za účasti místopředsedů p. presidenta JUDr. Theodora Kopeckého a pí. notářky JUDr. Anděly Kozákové a jednatele p. soud. rady JUDr. Václava Vlka, byla dne 4. března 1941 přijata panem ministrem spravedlnosti a náměstkem předsedy vlády JUDr. Jaroslavem Krejčím v ministerstvu spravedlnosti a projednala s ním běžné otázky stavovské, jakož i záležitosti Ústředí.

Ministerstvo spravedlnosti výnosem ze dne 18. února 1941, čís. 8747/41-11, upozorňuje znovu na směrnice a předpisy, vydané o užívání jazyků. V uvedené věci sdělil pan říšský protektor, že v obchodním životě, zejména při označování, nepoužívá se doposud v patřičné míře jazyka německého a vyslovil znovu přání, aby bylo nařízeno, aby všechny nápisy a oznámení na veřejnosti, které podle své povahy jsou určeny pro veškeré obyvatelstvo, byly vyhotoveny v německém anebo v německém a českém jazyku, a upozornil znovu, že podle sdělení, které ho došlo, byly v tomto ohledu zjištěny závažné nepřístojnosti, které vyžadují zakročení proti zodpovědným úředníkům.

Upozorňuje se proto na nutnost zachování a aktivní podpory směrnic a předpisů, vydaných o užívání jazyků.

Ministerstvo spravedlnosti upozorňuje na oběžník ministerstva vnitra ze dne 20. listopadu 1940, č. 35.248/1940-9 (uveřejněný též ve Věstníku ministerstva vnitra 1940, č. 12, str. 485 pod č. 189), o užívání vlajek a praporů při zvláštních příležitostech, který stanoví:

1. Jestliže je při zvláštních příležitostech veřejnou výzvou nařízena pro celé území Velkoněmecké říše slavnostní výzdoba budov vlajkami, je nutno nařízení provést bez dalšího také v Protektorátě Čechy a Morava.

2. Pokud se nevztýčuje jen samotná říšská a národní vlajka, jest vedle vlajky Protektorátu vztýčiti říšskou a národní vlajku ve stejné velikosti a úpravě jako je vlajka Protektorátu, při čemž říšské a národní vlajce přísluší přednost. Přednostní umístění říšské a národní vlajky záleží zpravidla v tom, že se vztýčí po pravé straně vlajky protektorátní. Pravá strana se určí se stanoviska toho, kdo vyhlíží z budovy, o kterou jde.

3. Na budovách Protektorátu a na budovách veřejných korporací, zejména zemí, okresů a obcí, jakož i náboženských společností vztýčí se vlajky obvyklým způsobem podle pokynů o tom vydaných.

4. Vlajky vztýčí vlastníci budov atd., případně jejich nájemci, pachytíři, pořivatelé nebo osoby (správcové) jimi určené a pod.

5. Vztýčování vlajek není přípustné, jestliže by se to vzhledem k okolnostem případu jevílo nevhodným nebo nepřiměřeným.

6. Židům (§ 1 vládn. nař. ze dne 4. července 1939, čís. 136 Sb. z r. 1940, o právním postavení Židů ve veřejném životě), židovským podnikům a sdružením je zakázáno užívání říšské a národní vlajky i vlajky protektorátní. Uvedený zákaz vztahuje se i na případy, kdy vlastník nebo jiný uživatel budovy žije — ač sám není Židem — v manželství se Židem nebo kdy náleží Žid k jeho domácnosti.

7. Co se v předchozích odstavcích ustanovuje o vlajkách, platí stejně o praporech.

Ustanovení tohoto oběžníku kryjí se s pokyny dotčenými pod č. 3 o vlajkové výzdobě budov, které náleží Protektorátu nebo veřejným korporacím.

KNIHY REDAKCI ZASLANÉ

AKTUALITA.

Praktická kniha rozmluv o soudní agendě v jazyku německém a českém s přihlédnutím k soudní terminologii a fraseologii. V poslední době každý praktický právník snaží se zdokonaliti své jazykové schopnosti jazyka německého. Tím více to platí pro notáře a notářské koncipienty, jejichž povolání samo přináší potřebu dokonalé znalosti němčiny. Největší potíže při jazykovém výcviku způsobuje odborné názvosloví ve spojitosti s větnou skladbou. Těmto překážkám hledí od pomoci praktická příručka „Praktická kniha rozmluv o soudní agendě...“, kterou připravil do tisku Dr. Jan Bartuška, předseda soudu v Trhových Svinech.

V této knize naleznou všichni notáři a notářští koncipienti praktickou jazykovou pomůcku ke zdokonalení němčiny, neboť v knize jest probrána postupně celá soudní agenda nesporná, knihovní, firemní, konkursní a vyrovnávací, sporná a exekuční tak, že vždy shrnuje obvyklá slovíčka, pak soudní názvosloví v jednoduchých větách a končí praktickými otázkami o denní agendě soudní, notářské a advokátské.

Osnova knihy umožní každému rychlou orientaci v přípravě, vyřizování a výpravě spisu. Proto kniha obsahem praktických otázek poslouží i jako pomůcka pro opakování přípravy k odborným zkouškám.

Žáci jazykových kroužků najdou praktickou cestu k přehlednému seznání soudního názvosloví a obvyklých frází v jazyku německém formou rozmluvy, pro niž učitelé těchto kroužků — zpravidla právníci — najdou osnovu a otázky. Jde tedy o nejhodnější jazykovou pomůcku pro všechny ty, kteří se učí odborné právní němčině.

Kniha bude opatřena věcným indexem. Formát osmerkový; stran 180 až 200. Cena 32 K v brožovaném vydání.

Objednávky zasílejte na adresu: Dr. Jan Bartuška, přednosta soudu, Trhové Sviny. Objednejte rychle, neboť podle našich informací prvé vydání bude v subskripci rozebráno.

„O snížení závodních podílů (vkladů) a částky ručení u společenstev s ručením omezeným“. Napsal Dr. Josef Glos, soudní rada u krajského soudu obchodního v Praze; vydalo Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha II., Beethovenova 35, jako 41. svazek Sbírký právních pojednání, 1941. Stran 100, cena brož. 24 K. Též u všech knihkupců.

Literatura našeho družstevního práva jest zajisté nemnohá a zvláště není skoro žádných prací o speciálních otázkách tohoto právního oboru, ačkoliv se řešení některých z nich počítuje v odborných kruzích co potřeba naléhavá. Je proto tím spíše vítati spisek, pojednávající o otázce v našem družstevnictví posud pochybné, avšak nejvýš důležité, která jest častým předmětem hospodářských úvah, hojných diskusí i starostí odpovědných funkcionářů mnohdy i u nejmenších společenstev.

Autor této zajímavé monografie věnoval jí nemalou péči a zpracoval ji s nevšední důkladností; s každé stránky spisku lze vyčíst nejen vyčerpávající znalost předmětu, nýbrž i opravdové autorovo porozumění pro potřeby současné družstevní praxe a upřímnou snahu napomoci tam, kde zastaralý zákon a strohý výklad jeho, v judikatuře posud udržovaný, naprosto nedávají uspokojivého řešení. Dbače pozorně hospodářské stránky problému, čerpá autor z pevné právnícké formulace (ve vlastním výkladu platného zákona) o společenstvech nové poznatky a s užitím jich pak podává nové řešení, které svou jasností a jednoduchostí se stane každému družstvu srozumitelným ukazatelem schůdné cesty, jak postupovati při změnách stanov snížením závodních podílů i obnosů ručení tak, že hospodářského účelu, tím sledovaného, bude plně dosaženo. Svě výklady autor doložil i rozhledy po zákonodárství a nauce sousedních právních oblastí a načrtl v knize i množství námětů, poznatků a pouček, jichž lze v družstevní praxi s prospěchem užití; poměvadž jeho řešení může mít vliv i na sestavování bilance, jest jeho dílo také velmi časové.

I když jde o otázku čistě odbornou a značně obtížnou, jest její výklad podán formou živou a přístupnou; autor jej doprovází v textu všemi potřebnými násty (vzorci) změn stanov v jejich ustanoveních o obnosu závod. podílů a částkách ručení, takže výsledků autorových úvah lze obzvláště snadno užití v praxi.

Znáte již nařízení o zabavení mzdy z roku 1940? Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart v Praze II., Beethovenova ul. 35, vydalo spis: „**Exekuce na platy a mzdy**“. Nařízení, upravující jednotně ochranu pracovního důchodu před zabavením. Výkladem doprovodil Josef Tvrdoň, okresní soudce.

Je to říšskoněmecký zákonný předpis, platný i v Protektorátě. Zabývá se otázkou, do jaké míry a za jakých podmínek může být vedena exekuce na pracovní důchod dlužníkův. Každý z vás může být věřitelem nebo dlužníkem neb osobou, vyplácející někomu služební plat nebo mzdu. Abyste se uchránili škod, obeznamte se včas s nařízením o zabavení mzdy. Poručníci, opatrovníci, veřejná poručenstva a péče o mládež mohou zastávat dobře zájmy svých chráněnců, pro jejichž výživné vedou exekuci, jenom tehdy, budou-li znát ustanovení nařízení o zabavení mzdy. Každodenně se s ním budou setkávat právníci z povolání. Studium nařízení o zabavení mzdy z roku 1940 usnadní a k pochopení jeho tendence přivede výklad, jímž doprovodil nařízení praktický právník. Obsahuje kromě výkladu vzorce pro návrhy stran a soudní nařízení a také cituje dva výnosy, jež ministerstvo spravedlnosti vydalo k nařízení.

Praktická pomůcka vyšla jako sv. 42 „Sbírkou právních pojednání“. Str. 68. Cena brož. K 18.—. U všech knihkupců.

Upozorňuje se na nové dílo mladé autorky Milady Součkové, romány „**Odkaz**“ a „**Zakladatelé**“, které vyšly v nakladatelství „Čin“ v edici „Zvonce domova“. Ač každý z románů je samostatný, doplňují se vlastně oba v jediný celek. Bylo-li o prvním románu napsáno, že je románem potlačeného ženství, je druhý z nich, „Zakladatelé“, příznakem strízlivě panujícího, dělného a věcného mužství. V osudech tří bratří Kroupových je zachycena tehdejší česká společnost v celé své šíři, společnost, která v té době byla pilířem národní existence. Je to celý obraz českého života, vytrysknutějšího z jednoho venkovského pramene. Od sedláka a dědice otcovského statku Františka Kroupy přes úředníka Jana Kroupu, strýčka oslavanského, až k soukromému podnikateli staveb panu Antonínu Kroupovi, vrcholku Kroupova rodu, který z trojice venkovských bratří nejvíce vynikl. S třemi bratry je zachyceno i celé české prostředí vesnice, maloměsto i velkoměsto. Všechno s dokonalou znalostí. Vesnický život, suchá venkovská taska, námluvy i svatba, maloměstská ochotničina a hlavně kypící prostředí podnikatelského velkoměsta. Drsný venkov, mírem osvětlené velkoměsto, chlad těžkých schodišť masivního činžáku, šero nevětraných pokojů za okny udušenými záclonami. Slunné dny v Zofinských lázních, písek zahradních restaurací, mramorové stolky. Karty i nemovitosti. Peněžní chrám, stánky divadel. Umělecká beseda i počátky filmu. A prvé výlety za hranice. Zkrátka: román „Zakladatelé“ je věrný obraz světa, v němž žili lidé z našich rodinných alb.

Neopstradatelná příručka každého obchodníka: **Poplatky z obchodních a živnostenských knih**, právě vyšla v Právnickém knihkupectví a nakladatelství V. Linhart v Praze II., Beethovenova ul. 35.

Malá knížečka doc. Dr. Sergěja Volkobruna, jehož peru náleží řada odborných publikací z oboru poplatkového práva, pojednává o velmi pro obchodní kruhy důležité otázce — o poplatcích z obchodních a živnostenských knih.

Ve vhodné volené formě rozhovoru obchodníka s odborníkem seznamuje autor čtenáře s příslušnými zákonnými předpisy, týkajícími se této otázky, jejichž vyhledávání v nepřehledné materii poplatkového práva jest spojeno pro neoborníka se značnými obtížemi a jejichž neznalostí se nesmí nikdo omlouvat (§ ob. zák. obč.).

Jméno autora, nepatrná cena knížky a její vzhledná úprava zaručuje jí nepochybný úspěch v našich obchodních a živnostenských kruzích, které již dávno čekají na podobnou odbornou příručku. Praktická pomůcka vyšla jako svazek 43 „Sbírkou právních pojednání“. Stran 68. Cena brož. 5 K. Obdržíte u všech knihkupců.

Příručka, nazvaná „**O úkonech, které vykonávají obce v přenesené působnosti z oboru řádného soudnictví**“, napsaná JUDr. Josefem Prázákem, jest praktickou monografií o spolupůsobení orgánů správních a soudních v tomto oboru. takže nalezneme v ní odpověď na otázku, kdy a jakým způ-

sobem obecní úřady vykonávají úkony řádného soudnictví v případech jim zákonem uložených.

Knihka pojednává v části všeobecně hlavně o povaze samostatné a přenesené působnosti obcí v souvislosti s danou materii, a v části zvláštní obsahuje předpisy, komentář a vzorce o vydávání úředních vysvědčení pro dosažení práva chudých, o doručování, o oznámení úmrtí, projednání pozůstalosti, dobrovolné dražbě a věcech poručenských, o sestavování seznamů vnucených správců a znalců pro odhad věcí movitých i nemovitých, daných do veřejné dražby, o vyvěšení dražebních vyhlášek v exekučním řízení, o spolupůsobení obcí při zakládání, doplňování a znovuzřízení knih pozemkových a ve věcech knih železničních, a o spolupráci obcí ve věcech trestních, t. j. ohledně soudních svědků, obstarávání doručení soudních aktů, provádění soudního ohledání mrtvol, sestavování seznamu porotců a kmetů a pod.

Vydáno nakladem České grafické Unie, a. s. v Praze, stran 159, cena brožovaného výtisku 18 K. Dr. D.

Oznamujeme vydání díla: **Domovní řád pro hlavní město Prahu**, jež komentují JUDr. Adolf Štafl a JUDr. Vladimír Volf. Hlavní město Praha až dosud postrádalo jednotného domovního řádu, který by zajišťoval netoliko zachování klidu, pořádku a veřejné bezpečnosti v domě, ale i řešil otázky, které nemají povahy policejních předpisů, ale které souvisí s nájemním poměrem, nebo jsou zárukou klidného soužití všech nájemníků. Pokud v domech byly vyvěšeny tak zv. „domovní řády“, neměly tyto charakter veřejnoprávních předpisů a mnohdy — pokud jejich zachování nebylo vtčleno do nájemní smlouvy — postrádaly jakéhokoliv zákonného podkladu.

Tento nedostatek byl nyní odstraněn. Domovní řád jako předpis veřejnoprávní, řeší všechny poměry mezi majitelem domu a nájemníky a mezi těmito navzájem, ať již týkají se užívání společných prostor (jako sklepů, prádelny, půd a pod.) nebo společných zařízení (vodovodů, plynovodů, osvětlování a pod.), či předpisů zajišťujících pořádek, čistotu a klid v domě. Domovním řádem rozvedeny jsou na př. povinnosti domovníka, řešena otázka, kdy dům musí být osvětlen, co může být ukládáno na půdách, kdy a kam dovoleno skládati uhlí, klepat koberce, vykládati peřiny, čistiti šaty a obuv, regulován chov psů, koček a domácích zvířat užitkových. Jedním z důležitých předpisů jeho je zachování klidu v domě v době denní i noční (hudba, radio, bouchání dveřmi a pod.). Stanovena doba zavírání a otevírání domů a současně se souvislými vyhláškami vyřešena řada otázek spojených s půjčováním klíčů od prádelny, půd, domovních vrat, jakož i stanoveny poplatky za otevírání domů, za klíč od domů a za úklid domů.

Ke komentáři domovního řádu připojen i výklad o čištění chodníků od sněhu, podložený judikaturou nejvyšších stolic soudních, tedy řešení jedné z důležitých otázek majících bezprostřední vztah k domu, neboť jejich neznalostí jsou způsobovány majitelům domů nejen nepříjemnosti spojené s trestním řízením správním, ale i nepříznivé následky podle trestního zákona a velmi významné nebezpečí náhrady škody v případě, utrpěl-li někdo úraz na zasněženém nebo zledovatělém chodníku.

Výklad, připojený k jednotlivým paragrafům domovního řádu, objasní dokonale všem interesentům použití domovního řádu v praxi a seznámí je i s normami souvislými, neméně důležitými.

Majitelé domů, nájemníci a všichni interesenti uvítají jistě tento komentář, jehož znalost jest pro ně neobyčejně důležitá.

Komentář vyšel ve „Sbírcce právních pojednání“ jako sv. 44, obsahuje 52 stran, cena brož. 9 K. Vyšlo v Právnickém knihkupectví a nakladatelství V. Linhart v Praze II., Beethovenova ul. 35. K dostání též u všech knihkupců.

Notářský sollicitátor. 40letý, s 26letou soudní, notářskou a advok. praxí, samostatný a spolehlivý pracovník ve smluvní a knihovní agendě, soudním komisařství, taktéž i v agendě sporné a exekuční, výborný písař na stroji, hledá stále místo, nejlépe do Velké Prahy neb okolí. Nabídky pod zn. „Třeba ihned“ do a. t. l.

Kandidát notářství, s 9letou praxí, zkušený substitut, soudní tlumočnick němčiny, prosí pp. notáře o místo, též o substituci po dobu dovolené.

Přijmu kandidáta notářství. Nabídky pod značkou „Severozápadní Čechy“ do adm. t. l.